

**XIX Ogólnopolski Konkurs Literacki im. Marii Komornickiej
Kozienicki Dom Kultury im. Bogusława Klimczuka – KOZIENICE 2021
Arkadiusz Stosur – kategoria dorośli – poezja – wyróżnienie**

Godło: Orlando

Przechodzenie przez dolinę

Pamięci J.H.

Uzależnienie Kiedy widzisz w bramę lasu
oddychasz głęboko Nie spełnia się jednak sen
w czas pełni księżyca
Zachowaj umiar To początek

Tyle tu piękna Co dojrzewa.
od powieką
która nigdy się nie zamyka.
Idziesz szlakiem
Dobrych | Gwiazd

Dotykasz stopami kamieni
Rozmawiasz z drzewami
Z korą i drzazgami Szepczesz
zakłęcia pochylony nad świętym mchem

Badasz naturę.
Pod chmurami ukrywasz się
przed deszczem.
Jeszcze

chciałbyś dowiedzieć się
zrozumieć pojąć i objąć
każdy szczyt
Jego moc magię i siłę.

A wreszcie
wędrowni tej przyczynę.
Zostanie nam przecież
tyle z tych gór

ile
zabierzemy do pamięci
Ile
spadnie kropel deszczu

i ptasich piór na naszą głowę

w maju i we wrześniu
Ile
kantyczek do nieba
wzniesiemy i ten dom

który ze wspomnień
i marzeń
nieustannie budujemy
A nasze prochy rozsypią
sierpniowym świtem
powoli i należycie
I tak zakończy się wędrówka zwana życiem

15 kwietnia 2019 roku

Innego końca świata
Spodziewaliśmy się patrząc
Na zachód słońca nad Paryżem tego dnia
Noc była niespokojna
Staliśmy się samotni przestrzeń
Miasta opustoszała Gotyk
Znowu umarł na naszych oczach
Opadły kamienie na bruk
Świat nie opamiętał się nic nie zrozumiał
Jeździło metro syczały samochody giełda podwajała zyski
Ropa drożał samoloty przecinały ciche niebo
A przecież tego wieczora utraciliśmy więcej niż mieliśmy
Do tej pory Bo już nie pójdziemy
Na spacer do świątyni która zawsze
Tutaj była
Już
Nie usłyszymy podwójnego echa własnego głosu
W pokornej prostej modlitwie
Wyszeptanej pod sklepieniem ukrzyżowanym ciszą
I średniowieczną melancholią
Nie przejrzymy się w lustrach witraży nie wpijemy wzroku
W ideał wysokiej iglicy
Nie zobaczymy o świcie płonącym siedmioma zorzami
Surowych wież
Katedry której historia będzie trwała
Dalej niż nasz wzrok dostrzeżga ogarnia serce podpowiadają rozum i intuicja

Tylko nadzieja jest jak leniwa powolna Loara płynąca nieustannie tylko w jednym kierunku ...

Tradycja

Jest w nas jak ciężar i dobrobyt
- konieczność;
tak, wierność, a nawet
ostateczność, przekazywanie
słowa - wiedzy, przejrzystości,
policzalności i możliwości.

Bywa też pochodnią
w mroku niezrozumienia.